

stringatezza, f. zbijenost (u izrazu, stilu, govoru).

stringato, p. p. di *stringare* (non usato); *discorso* —, zbijen, kratak govor; *prova -a*, temeljit dokaz.

stringente, ag. zbijen, kratak; *critica* —, oštar pretres; — *necessità*, prijeka potreba.

string-ere (*stringo*, -gi; perf. *stringi*), v. a. stezati, stegnuti; (costringere) prinuditi, primorati, usilovati; (tormentare) tištiti, mučiti; (legando) stezati, stegnuti, pritegnuti; (compendiare) ujezgriti, ukratko napisati; (pre-mendo) stisnuti, stiskati; — *la mano*, rukovati se; — *le labbra*, stegnuti usne; — *il ventre*, pritegnuti trbuh; — *una città*, opsjedati grad; — *le spalle*, sažeti, sažimati, stegnuti ramenima; — *il collo a qd.*, udaviti nekoga; — *al muro*, pritisnuti k zidu; — *amicizia*, sprijateljiti se s kime; — *alleanza*, sklopiti savez; — *la spada*, pograbititi, trgnuti sablju; (fig.) — *il bottone a qd.* (incalzare vivamente, da vicino uno), nekoga dobro pritegnuti; — *la coda*, podviti rep; — *le vele*, skupiti jedrila; — *il vento*, ploviti niz vjetar; — *il cuore*, uciviljiti, zadati nekome jak bol; — *un debitore*, stegnuti dužnika (da plati); (ferr.) — *il freno*, stegnuti zavir; — *amicizia con*, sklopiti prijateljstvo s; *le scarpe mi stringono*, tište, žuljaju me cipele, postoli; *il tempo stringe*, vrijeme je prekratkog; (prov.) *chi troppo abbraccia meno stringe*, tko više objumljuje manje steže (ima). || -ersi, v. r. stisnuti se; stezati se, stegnuti se; zbiti se, primaći se, zbližiti se; (pel freddo) zguriti se; (nelle spese) ograničiti se, stisnuti se; (divenir stretto) otješnjati; a qd., stati uz, do, pribiti se uz, do; — *addosso a qd.*, navaliti na nekoga; *il cuore si stringe*, srce se steže, srce boli.

stringimento, m. stezanje, stiskivanje; stisak.

stringitura, f. (p. u.) V. stringimento.

strino, m. (bot.) plamenjača.

strinta, f. (pop., stretta). V. stringimento.

strappare, v. n. e v. r. nažderati se, nakljukati se, nabokati se.

striscia (-sce), f. zavoju, vrvca, koprana, pantljika; (riga) crta; (traccia) trag; (pel rasoio) kajiš, remen za oštrenje; (geogr.) *una — di terra*, zemljouz, uvor, oklisak, šilo zemlje.

strisciamento, m. puzanje.

strisciante, ag. koji puzi; (fig.) nizak, koji puzi, podao; (archit.) nagnut; *stile* —, prostački stil.

strisciare (*striscio*, -sci), v. n. vući se, puziti; (fig.) živjeti u krajnjoj bijedi; ponižavati se, puziti; (nello scrivere) imati nizak, prostački stil; (nel camminare) švrcati; (de' rettili) gamizati, plaziti; (adulare) ulagivati se, umiljavati se, maziti se oko nekoga; (venir strisciando) došuljati se; (fig., passar rasente) trkom proletjeti; (delle radici) puziti po zemlji, položito puštati žile. || v. a. sljuštiti, ljuštiti lišće s ogranka; (sfiorare) okrznuti, ogrepsti; ovlaš dodirnuti, dodirkiivati; (tracciare) prutarati, crtati poteze.

strisciata, f. klizanje; puzanje; (del paese) prostor više u duljini nego u širini; *la grandine prese una — da Pavia a Milano*, tuča je obila prostor od Pavijske do Milana.

strisciamente, av. plazimice.

strisciatoio (-oi), m. vunena krpa za cijedenje (tekućine).

striscio (-sci), m. klizanje, puzanje; *a tutto* —, ludo, slijepo.

striscione, m. (=na, f.) ulizica, čankoliz.

striscione e striscioni (a), av. gamzeći, plazimice; puzeći.

stritolabile, ag. koji se može smrviti, zdrobiti; krk.

stritolamento, m. tucanje, lomljenje, trošenje, smrvljenje, zdrobljenje.

stritolare, v. a. izsmrviti, mrviti, smrviti, izlomiti, zdrobiti; tući, tucati. || -arsi, v. r. lomiti se, kršiti, razbijati se.

stritolatura, f. V. stritolamento.

stritolazione, f. mrvljenje, trljanje, rastrljavanje, drobljenje.

strizzare, v. a. žeti, ožimati, ožeti (da izbije sok); (panni bagnati) cijediti; — *gli occhi* (per troppa luce), žmiriti, žmirnuti; — *l'occhio*